

О, рожби сатанински, вий!
О, демони изъ ада!
За вашто безгранично зло
Проклятие се пада!

Напусто плачеме се ний,
Молбата не помага:
«Да пука който ще отъ гладъ,
Прѣдъ насъ се щомъ не слага!»

При тази страшна нѣмота —
Трохица нѣма вѣжжи —
Не чувствате ли милость вий
Къмъ братята си сжщи?

Ха! милость! Чувството добро
Що ще въ тѣзъ канибали!
Когато на бѣдняка вечъ
Сж кожата одрали!

(Отъ нѣмски).

Г. Хауптманъ.

КЪМЪ БРАТА СИ.

Тежко, брате, се живѣе
Между глупци неразбрани;
Душата му въ огънь тлѣе,
Сърцето ми въ люти рани.

Отечество мило любя,
Неговиятъ завѣтъ пазя;